

[Udenrigsministeren]

kaldes legalitetsprincippet, er fastslået i Romtraktatens art. 4.

Det er således ikke blot Danmark, men også de øvrige medlemsstater og Fællesskabets institutioner, der har pligt til – og interesse i – at påse, at vedtagelse af EF-retsakter har hjemmel i traktaterne.

Håndhævelse af legalitetsprincippet er undergivet domstolskontrol. En medlemsstat, Rådet eller Kommissionen (hvor retsakter er udstedt af henholdsvis Kommissionen og Rådet) kan indbringe spørgsmål om retsaktens lovlighed for EF-Domstolen. Tilsvarende kan personer og virksomheder, som berøres af EFs retsakter, gøre hjemmelsindsigelser gældende ved medlemsstaternes domstole og – i visse tilfælde – direkte ved EF-Domstolen.

Det er ikke muligt at give en oversigt over forslag fra Kommissionen, som Danmark har afvist udelukkende på grund af hjemmelsproblemer. Dette skyldes, at forslag fra Kommissionen, som kan give anledning til hjemmelsproblemer, i langt de fleste tilfælde bliver enten trukket tilbage eller ændret under det forberedende arbejde i arbejdsgrupper under Rådet eller i de faste repræsentanternes komité.

Særlig med hensyn til traktatens art. 235 skal det bemærkes, at regeringen afviser at medvirke til vedtagelsen af retsakter, såfremt man fra dansk side finder, at bestemmelsens betingelser ikke er opfyldt.

Om anvendelsen af artikel 235 skal jeg i øvrigt henvise til besvarelsen af følgende spørgsmål i folketinget:

Spørgsmål 692 af 27.7.1976 fra Maigaard, folketingets forhandlinger 1976, spalte 12168.

Spørgsmål 693 af 27.7.1976 fra Maigaard, folketingets forhandlinger 1976, spalte 12169.

Spørgsmål 728 af 9.8.1976 fra Maigaard, folketingets forhandlinger 1976, spalte 12223.

Spørgsmål 788 af 3.4.1979 fra Steen Folke, folketingets forhandlinger, spalte 9897.

Spørgsmål 818 af 9.4.1979 fra Bjørn Poulsen, folketingets forhandlinger, spalte 10066.

Spørgsmål 966 af 14.5.1979 fra Steen Folke, folketingets forhandlinger, spalte 11882.

Spm. nr. 690

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (29/4 82) af:

Kruse Rasmussen (CD):

»Vil ministeren medvirke til, at der skabes mulighed for, at dopingkontrolprøver kan foretages på et eller flere af de danske forskningslaboratorier?«

Begrundelse

For at overholde vore internationale forpligtelser har Danmark tiltrådt dopingkontrollaftalen, der medfører kontrol ved officielle sportsmesterskaber.

Disse prøver må i dag sendes til udlandet (England) med stor udgift for organisationerne, selv om disse uhyre let kunne foretages herhjemme, f.eks. i Århus eller København.

Besvarelse (13/5 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Der skulle ifølge oplysninger fra undervisningsministeriet være mulighed for at foretage dopingkontrolprøver på Københavns universitet (for stoffer som f.eks. amfetamin, ephedrin m.fl.) og på rigshospitalet (for anabolske steroider). Det er imidlertid i begge tilfælde nødvendigt, at prøverne sker med fuld omkostningsdækning – mest hensigtsmæssigt inden for rammerne af ordningen for arbejde for fremmede rekvirenter.

Undervisningsministeriet har erklæret sig principielt positivt indstillet over for at lade dopingkontrolprøver gennemføres på forskningslaboratorier. Men før der tages endelig stilling, må der foretages en nærmere undersøgelse af, dels hvilke prøver der skal foretages, dels hvor mange prøver der vil blive tale om.

Jeg har underrettet Dansk Idræts-Forbund om undervisningsministeriets foreløbige stillingtagen.

Spm. nr. 691

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (29/4 82) af:

Kruse Rasmussen (CD):

»Vil ministeren medvirke til en mindre forøgelse af tilskuddet til Dansk Idræts-Forbund med et beløb direkte til anvendelse til forbedret dopingkontrol?«